

classwarnotes

σημειώσεις ενάντια στην υποτίμηση της εργασίας, της ζωής και της νοημοσύνης μας

Ποιος ωφελείται;

Είναι αρκετές οι φορές που πέφτουμε πάνω σε ειδήσεις σχετικά με την περίφημη "καταπολέμηση της μαύρης εργασίας". Το παραμύθι πάει ως εξής: το "στιβαρό, πλέον κράτος που δεν χαρίζεται σε κανέναν" έχει υποτίθεται ξεκινήσει ένα μπαράζ έλεγχων σε επιχειρήσεις για "μαύρους" εργαζόμενους με στόχο-όπως λένε- να μειώσουν τα ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία. Κάποια σχόλια επ' αυτού από εργατική σκοπιά (για να κρατάμε το μυαλό μας στη θέση του και να μη μασάμε με τους αποπροσανατολισμούς που μας πασάρουν): α) δεν είναι καθόλου σπάνιο οι εργοδότες να ξέρουν πότε θα γίνουν έλεγχοι από το ικα (γίνονται τέτοια πράγματα;) και να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα (να βάζουν για παράδειγμα τον έναν που είναι ασφαλισμένος από τους 5 πχ υπαλλήλους και να αναγκάζει τους υπόλοιπους να κάνουν τους πελάτες για λίγη ώρα). β) είναι άραγε μυστικό ή απ' το μυαλό μας το βγάζουμε ότι οι περισσότεροι μισθωτοί στον ιδιωτικό τομέα δουλεύοντας 8 και πάνω ώρες, αν δεν είναι ανασφάλιστοι, είναι ασφαλισμένοι με τετράωρα και δώωρα ένσημα για 2 ή 3 ημέρες ενώ δουλεύουν 5,6 και 7 ημέρες; γ) στα περίφημα προγράμματα voucher δεν υπάρχουν συντάξιμα ένσημα άλλα μόνο ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Αλλά εδώ δεν είναι το μέρος για να αποκαλύψουμε πράγματα που είναι πασίγνωστα. Άπλα μια ερώτηση. Ποιος διάολο ωφελείται και ποιος πετσοκόβεται απ' αυτή τη συνθήκη;

Να λοιπόν τι πουλάει αυτή η ρητορεία περί "καταπολέμησης της ανασφάλιστης εργασίας". Πουλάει, ότι το ζήτημα (της "μαύρης εργασίας") είναι δημόσιο ζήτημα, τα λεφτά των ταμείων, τα λεφτά του λαού, τα ελλείμματα, τα λεφτά της ελληνικής κοινωνίας που χάνονται και λοιπές φλυαρίες. Και όχι ότι απ' αυτή την ιστορία κερδισμένοι βγαίνουν οι εργοδότες (χαμένοι μαντέψτε ποιοι είναι). Ότι δεν είναι μέρος του ταξικού πολέμου που διεξάγεται σε βάρος των εργατών από τα αφεντικά, αλλά ζήτημα εθνικό, ζήτημα διαταξικό, ζήτημα του "όλος ο καημένος ο λαός πεινάει". **Αλλά είναι και αυτό μέρος (και ίσως το σημαντικότερο) αυτού του πολέμου.** Να σκεφτόμαστε ως λαός, ως έθνος που το επιβουλεύονται οι κακοί ξένοι, ως άτομα και πως θα την βγάλουμε καθαρή ο καθένας μόνος του, ως προδομένοι από "διεφθαρμένους πολιτικούς" και ότι άλλο κατεβάσει η γκλάβα του κάθε φωστήρα. Οτιδήποτε άλλο εκτός από το να σκεφτόμαστε ως εργάτες με τα δικά μας δίκια, τα δικά μας συμφέροντα και ανάγκες. Γιατί αν είναι να υπάρξει κάτι απειλητικό από μεριάς μας αυτό δεν είναι ούτε η κλάψα ούτε η γκρίνια ούτε οι ευχές και οι κατάρες άλλα η οργάνωση των δίκιων μας έξω απ' τη σκέψη και τη γλώσσα των εργοδοτών, του κράτους τους και τα τοιράκια τους

Ευχαριστούμε ΣΥΡΙΖΑ!

"Την άποψη ότι η μάχη του κατώτερου μισθού θα δοθεί στον ιδιωτικό τομέα εξέφρασε ο γραμματέας της

Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Βούτσας, τονίζοντας παράλληλα

πως "η τρόικα θα επιμείνει σε εργασιακά θέματα που νομίζει η κυβέρνηση ότι τα έχει κερδίσει".

"Πέρυσι τον ίδιο καιρό κάναμε την ίδια κουβέντα. Η δική μου πολιτική εκτίμηση είναι ότι η Μέρκελ δεν θα ανοίξει τα χαρτιά της πριν να γίνουν βουλευτικές εκλογές" επεσήμανε ο κ. Βούτσας μιλώντας.. "Πάμε σε μια πολύ σκληρή αντιπαράθεση και στο επίκεντρό της θα είναι η Ελλάδα" πρόσθεσε."

Αυτά είναι! Κοίτα τι μαθαίνεις απ' τα στελέχη της -θα κυβερνήσω όπου να 'ναι- "αριστεράς" μέσα σε 4 προτάσεις! Μαθαίνεις ότι όλα τα αντεργατικά μέτρα που έχουν παρθεί από τους πολιτικούς υπαλλήλους των ντόπιων αφεντικών (μειώσεις μισθών, απελευθέρωση ωραρίων και απολύσεων και άλλα τέτοια ωραία) δεν είναι αιτήματα των εργοδοτών (πολύ πριν το 2010 και το σκάσιμο της κρίσης) αλλά απαιτήσεις μιας διεκπαιρωτικής επιτροπής και μιας πολιτικής βιτρίνας τύπου μέρκελ. Λες και από τα μέτρα αυτά (αντεργατικά, επιμένουμε και όχι γενικά και αόριστα "εναντίον της Ελλάδας") τα οφέλη δεν τα καρπώνονται οι μικροί, μεσαίοι και μεγάλοι επιχειρηματίες πάνω στην πλάτη των μισθωτών εργατών αλλά η παλιοτρόικα και οι γερμανοί. Μετά μαθαίνεις ότι "η τρόικα θα επιμείνει σε εργασιακά θέματα..." Δεν είναι λοιπόν τα ντόπια αφεντικά που προκείμενου να κρατήσουν τα κέρδη τους θέλουν να υποτιμήσουν και άλλο το κόστος της εργασίας

μας αλλά η επίμονη τρόικα. Και τώρα το καλό: "...η Μέρκελ δεν θα ανοίξει τα χαρτιά της πριν να γίνουν βουλευτικές εκλογές". Η Μέρκελ (που αυτή φυσικά φταίει για όλα τα κακά της μοίρας μας..) έχει στο μυαλό της τις ελληνικές εκλογές και θα κάνει τις κινήσεις της ανάλογα με το αποτέλεσμα τους. Να λοιπόν ποιο είναι το ζήτημα που πρέπει να εστιάσουμε σαν εργάτες (υπονοεί ο φωστήρας της κυβερνοαριστεράς). Τα κουκιά της κάλπης. Θα έρθει λοιπόν η πρωτιά του συριζα (και αφού μαλακώσει η παλιομέρκελ πρώτα) τα αφεντικά θα μας πουν το επόμενο πρωί "τσίμπα όσα σου λείπουν για να φτάσεις τα 751" που υποσχέθηκε και ο Αλέξης. Για να σοβαρευτούμε, το ζήτημα δεν είναι μόνο ότι αυτά τα πράγματα λέγονται χωρίς τις αναγκαίες ταξικές ροχάλες που αρμόζουν, αλλά και το ότι γίνεται πιστευτό πως όντως ανάλογα με το ποιος θα είναι πρώτη μούρη στην πολιτική βιτρίνα των αφεντικών θα γίνουν καλύτερα τα πράγματα για μας τους εργάτες. Όχι μόνο δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στις δικές μας δυνάμεις για να οργανώσουμε τα 1000 δίκια μας αλλά είναι και οι μεταφυσικές ελπίδες που δίνουν και παίρνουν. Απ τα "εγώ κάπως θα την βγάλω" μέχρι και τα παραβάν των εκλογών.

Δασκαλόπουλος-πρόεδρος ΣΕΒ

στιγμές πολέμου της κυβερνοαριστεράς ενάντια στο κεφάλαιο...

Τα πεντάμηνα και εμείς (ένα σύντομο σχόλιο)

Αφού η υποτίμηση της εργασίας από τα αφεντικά έφτιαξε μια θάλασσα ανέργων (κάτι που τόσο πολύ τους συμφέρει), ήρθαν και τα πεντάμηνα του κράτους και του ΟΑΕΔ να σφραγίσουν τον εκβιασμό της ανεργίας .

Σκατοπληρωμένες δουλειές κάτω απ'το βασικό χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα και με πλήρες ωράριο! Σύγχρονη δουλεία λέγεται αυτό και μάλιστα με τη σφραγίδα του κράτους που κλείνει το μάτι στους εργοδότες για περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας.

Επειδή η αντιστροφή της πραγματικότητας είναι εύκολο πράγμα στις μέρες μας, έχουν και το θράσος να μας βαφτίζουν και ωφελούμενους! Λες και χρωστάμε κάποια χάρη! Λες και δεν είμαστε εργάτες-ριες, μισθωτοί-ες. Δεν δουλεύουμε κανονικότατα για ψίχουλα για να κερδίζουν οι πραγματικοί ωφελημένοι ,οι εργοδότες, αλλά κάποιοι τυχεροί που τους έπεσε το λαχείο. Είναι και αυτό ένα στοίχημα που πρέπει να κερδίσουν οι εκμεταλλευτές μας: να κυριαρχήσει πλήρως η μιζέρια και να λέμε πάλι καλά που δεν δουλεύουμε με μια σιδερένια μπάλα στα πόδια.(περισσότερα για τα 5μηνα και τον ρόλο του ΟΑΕΔ στο επόμενο τεύχος)